

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 26

от събеседване с кандидатите за генерален директор на БНР,
състояло се на 26.05.2010 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Анна Хаджиева, Анюта Асенова, доц. Георги Лозанов, Георги Стоименов, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Милен Вълков, София Владимирова.

ОТСЪСТВАЛИ: Бойчо Кулински

Начало на събеседването 10.00 часа, водено от доц. Георги Лозанов, председател на СЕМ, експерт протоколист – Вера Данаилова.

Георги Лозанов откри заседанието за събеседванията с кандидатите за генерален директор на БНР и отбеляза, че този разговор е важен не само заради крайния резултат и избора, който трябва да направи СЕМ в петък, но и заради обмяната на идеите и публичния дебат, който е необходим когато се избира генерален директор на БНР. Това е бил и поводът за този публичен дебат, който СЕМ започна още преди месец. Доц. Лозанов припомни регламента и даде думата на Чавдар Стефанов.

Събеседване с Чавдар Стефанов

Чавдар Стефанов: “Уважаеми Съвет, уважаеми г-н председателю, много е хубаво, че това, което представям пред уважаемата комисия се нарича основни и главно виждания. Аз имам твърде ясна позиция и ще я маркирам с няколко думи. За радиото трябва да се говори позитивно. Това изисква една 75 годишна традиция. За бъдещето на радиото трябва да се говори със загриженост. Всяко ново ръководство на радиото трябва да продължи добрата традиция на предишното и не само на предишното, а и на предишните ръководства на радиото като институция, и трябва да има една добра приемственост. Консерватизмът и традициите в днешно време не носят само позитиви. Времето е променено и се изисква неотложна реформа, която да отговори на новите условия и предизвикателствата, особено в съдържателната част и във функцията на радиото като обществен оператор. Важното е съдържанието.

По-нататък Чавдар Стефанов представи основните пунктове в своята концепция, озаглавена: “БНР в 21 век”, която е неразделна част от този протокол/.

Георги Лозанов: “Благодаря на г-н Стефанов и бих искал да го попитам нещо, което мен специално много ме интересува, във връзка с националното радио – развитието на журналистическите подходи, правенето на журналистика в радио. От твоето изложение видях две критически ремарки. Едната беше за това, че е изпусната темата за евро

фондовете, в което се вижда някаква конюнктурност. Сега коя е темата, която би била знак на неконюнктурно поведение? Втората ремарка беше във връзка с коментара (че е изчезнал). Би ли могъл да кажеш, според теб, ти си журналист, в каква посока да се подходи като кадрова стратегия – как трябва да се развива журналистиката на радиото, за да може то да стане една (от журналистическа гледна точка) съвременна обществена медия. Къде са дефицитите и къде може да бъде развитието? Вторият въпрос е по-персонален - и на проведената дискусия, а и в полемичния дух на твоето изложение тук, личи един праг на отношения, на вътрешно напрежение, чиято основа може да търсим във времето - да минем през конфликта от 2001 година и ред източници. Това сега не е толкова важно, по-важното е, че ако бъдеш избран за генерален директор ще попаднеш на професионален терен, където видимо има голяма група хора (сега обединени около кандидатурата на настоящия директор), които по отношение на теб ще проявят някаква съпротива (което се усеща). Как би могъл да работиш в тази ситуация и да търсиш за себе си изход от това в полза, разбира се, на обществената медия?”

Чавдар Стефанов: “Ще започна с втория въпрос. В екип, екип, който е от съмишленици. Аз мисля, че имам достатъчно много съмишленици в БНР, които макар и да не проявяват активно своята съпричастност към това, което говорим и това, за което радея, достатъчно ясно и категорично биха изяви́ли желание да работят в подобен екип. Това, че в момента в радиото цари тишина, тук беше казано за профсъюзните организации в радиото, с които може да има проблеми и т.н., имам вътрешно убеждение, това не е малко. Който се страхува, да не ходи в гората. Темата за евро фондовете остава г-н Лозанов. Това е темата в тази криза. Не евро фондовете, които може да усвои за себе си радиото, а евро фондовете, които България получава като журналистическа тема. За коментарите. Колко личности има в радиото, които са готови със своя коментар да изявят своята гражданска и обществена позиция? Страх ги е, страх ги е хората. Страх ги е. Разберете, но не става само дума за страх. Все пак, един добър репортер се подготвя за осем, десет години. В момента добрият репортер е този, на който му се казва: отиди, запиши, върни се! Добрият водещ на предаване е този, който кани едни безкрайни събеседници, за да коментират, тъй като него го е страх, или не може да коментира. Ако искаме да имаме такива личности, те трябва да се изграждат и естествено трябва да си носят своя кръст.

Все пак да поясня, тъй като тук са и колегите от радиото, около мен се върти понятието реваншист, един реваншист, който се връща, уволнява неудобните и пр. Колеги, извинявайте, тази реформа за която говорим, тя на практика тръгна още 1991, 1992 година, само тръгна. Тогава беше спряна защото един депутат поиска да изрита г-н Александър Владков. Тогава, ако си спомняте, водихме едни много упорити преговори седмици наред и когато всичко беше готово да се направи нещо ново, да се постави една основа, то просто беше провалено. След това дойде 1995 година, 1995 година беше много близо до 1985 година. Да, тогава ме уволниха - приех го, работих в частна медия, получих нови простори, но и тогава съм нямал злоба към БНР, нито към колегите, с които работя пак. Аз общо взето съм компромисен човек, човек, който търси мостове, но мостове на безпринципна основа не може да се търсят. Спечелих делото тогава на първа инстанция, до втора не се стигна. Стана 2001 година. Тогава започна граждански протест в радиото. Не се получи 1995 година, получи се 2001 г., очевидно развитие има. Говорете, че съм реваншист, прибавете още нещо там, че съм..., не е в това въпроса. Вие не го ли разбирате, че радиото в сегашния си вид е един "Титаник" и не само айсберга на кризата може да го обърне. Нали сме радио съмишленици.”

Георги Стоименов: “Интересна ми е тази ваша идея за интернет страницата на БНР, въобще нейната роля, но по-конкретно като най-сигурна връзка от техническа гледна точка с българите по света, извън страната. Бихте ли развили още малко тази ваша идея.”

Чавдар Стефанов: “Въпросът е чудесен и има великолепна перспектива, а тя е, че тъй или иначе в съвременните условия радиото влиза в интернет, но в интернет влиза и страницата. Сега в нея липсва оперативната информация. Като я отворите ще видите материали от преди два три дена, т.е. вместо да дава, но нека да дава хляб на другите (Крос медия да ги наречем) шифровка за използване на информация от радиото, трябва да има своя страница със своя информация, тъй като то произвежда информация, произвежда събития. Това е първото, което трябва да бъде направено, но още по-главно от това е именно „Радио България” със своя опит.”

Георги Лозанов: “Аз благодаря на г-н Стефанов за представянето, което беше вътрешно напрегнато, но носещо проблеми, което за нас е важно.”

Чавдар Стефанов: “Благодаря ви. Желая ви хубав ден.”

Георги Лозанов: “Здравейте отново. Вторият за днес наш събеседник, кандидат за генерален директор на БНР, е г-н Ивайло Малинов. Давам му думата, като припомням регламента: до половин час представяне и след това до един час свободен разговор на базата на въпроси на членовете на Съвета, или от гостите в залата.”

Събеседване с Ивайло Малинов

Ивайло Малинов: “Уважаеми, г-н Председателю, Членове на Съвета за електронни медии, уважаеми колеги. Аз съм озаглавил своята презентация: БНР „Остров на доверието” Съвременната медийна среда.

Преди 50 години медийният пророк Маршал Маклуън предсказа, че свръх обемът от информация може да се превърне в по-голямо зло от недостига ѝ. „Колкото повече информация има в електронните банки – толкова по-малко съществуваме”. Той предначерта и трансформацията, която електронните медии и компютърът ще наложат. Преходът от личностната индивидуалност на четящия човек към колективната идентичност на новите медийни племена, формирани около новите медийни канали - това се случи. Виртуалният свят е факт – със своите виртуални срещи, виртуални моди и виртуални удоволствия. Със своите виртуални племена като Facebook, и виртуални „лидери на мнение” - блогърите. Проникването на виртуалността в ежедневието не само променя възможностите ни за избор и получаване на информация, но заедно с това създава територия на неконтролируеми злоупотреби с нея. Всяка една измислица е в състояние да си осигури тиражиране, което да я превърне в масово разпространен „общоизвестен факт”, т.е. в една съвременна „гьобелсова истина”. От тук произтича и проблемът. Първо, в нерегулираната интернет среда, при липса на каквато и да е редакционна, издателска, авторска или друга отговорност, достоверността на информацията няма как да бъде гарантирана. Второ, „традиционните” радио и телевизионни частни медии, независимо от съществуващата по-значима степен на регулация и нормативната уредба в Европа и другите страни, също са неспособни да гарантират пълна обективност и достоверност не само при информирането, но и при

анализа и тълкуването ѝ, което може да премине в открито манипулиране. Зависимостта от начините на финансиране на частните медии, принадлежността им към групи, корпоративни интереси, прекомерната им концентрация са достатъчно ясни, видими аргументи в подкрепа на този извод. Решението: Развитие на обществените медии според концепцията „Остров на доверието”. Доколко е възможен той в днешния информационен океан и при предстоящото бързо развитие на дигиталните платформи? Преди всичко „Островът на доверието” е необходим на обществото. Израстването на националните медии като „обществени” зависи от утвърждаването на достоверността като приоритетна мисия в информационния хаос. Заради общественото финансиране, обществените медии имат пълната възможност да се възползват и да създадат тази „запазена територия” за своите национални аудитории. Такава, несъмнено, е и мисията на БНР да бъде обществена национална институция - „остров на информационното доверие”. Пътна карта в търсене на вярната посока. Съвременните обществени медии в обединена Европа проектираха четири основни магистрали, за да обхванат максимално интересите на обществото. Първо, *демокрация* – обективно осведомяване на гражданите, стимулиране на демократичните процеси и развитието на гражданското общество. Второ, *култура* - съхраняване и развитие на националните култури като принос в европейското многообразие и като ценностна опозиция на доминиращата поп култура в комерсиалните медии. Трето, *включване* - осветяване на всички сектори на обществото, етнически, социални, религиозни, субкултурни. Приобщаване на обществото към специфичните проблеми на тези социални групи, останали встрани от фокуса на ежедневието и заедно с това приобщаване на групите към обществото и неговите приоритети. Четвърто, *иновации* – нови технологии и развитие на съдържанието на обществените медии, адекватно на спецификите на технологичните платформи. Тези четири магистрали очертават перспективата за програмно развитие и на БНР, основана на качеството на съдържанието не само като обществен ангажимент, но и като конкурентно предимство.

/По-нататък **Ивайло Малинов** представи основните пунктове в своята концепция, озаглавена: “БНР „Остров на доверието” Съвременната медийна среда”, която е неразделна част от този протокол./

Георги Лозанов благодари на г-н Малинов и даде думата за изказвания и въпроси към него.

Анна Хаджиева: “Г-н Малинов, аз ви благодаря за прецизните, конкретни и ясни тези във вашата концепция. Удоволствие беше за мен да ги чуя, но бих искала да ви попитам, вие сте човек от радиото, смятате ли, че радиото ще бъде отзивчиво към идеите ви.”

Ивайло Малинов: “Аз много ясно си давам сметка какво току що казах и не съм го казал само от днес, а го казвам от два месеца. Предполагам, че ще има много хора, на които това няма да им хареса, но ако днес съм тук пред вас, то е за да изпълня това, което казвам и съм убеден, че все пак в радиото има много добри професионалисти, много сериозни хора, които по-скоро биха се съгласили с мен, отколкото да опонират.” Екипът ми няма да е вносен. Аз вече казах, че ние с Петър Пунчев имаме една много близка координация. Той изяви желание да бъде много близо до мене във всичко онова, което възнамеряваме да направим и другите хора също са познати, които евентуално биха се занимавали с финансите, с контрола и т.н.”

Маргарита Пешева: “Г-н Малинов, и аз искам да ви благодаря за системното и стройно изложение на вашите виждания, но вашата концепция е написана твърде теоретично за една идеална медийна среда, за една идеална обществена медия за липса на всякаква съпротива. Във вашата концепция термина криза нито веднъж не го срещнах, докато медийната среда, в която ако вие бъдете избран за генерален директор, ще трябва да управлявате най-влиятелната и най-старата електронна обществена медия. Кризата е голяма, тя е свързана с финансов недостиг. Идеите са красиви, почтеността е задължителна, но за да може една медия добре да се управлява и добре да се въвеждат стандартните идеи, трябва да може да се финансират съответните действия, които ще приеме вашия екип и затова моят въпрос, който задавам и на другите кандидати за генерален директор е - каква е конкретната ви визия, какви са конкретните ви виждания и как ще гарантирате обществения характер на отделните програми, как ще гарантирате самата многопрограменост на националното радио в условията на твърде силна икономическа криза. Благодаря ви.”

Ивайло Малинов: “И аз ви благодаря и за въпроса, и за оценката. Как ще бъдат гарантирани? Нека да започна отзад напред, ако не възразявате. Как ще бъде гарантирана многопрограмеността и многопрофилността. Аз мисля, че вече го казах и не бих искал да се повтарям. Ако въпросът е какви конкретни предавания ще се създадат, тук вече влизаме в една конкретна територия.”

Маргарита Пешева: “Какви конкретни управленски действия ще предприемете, за да може да гарантирате, че националното радио в следващите три години от вашия мандат ще остане многопрограмен обществена медия и ще разшири обществената си функция и обществения интерес, конкретни идеи.”

Ивайло Малинов: “Конкретни действия. Първото нещо е рейтинговият одит. Ние трябва да видим къде стои радиото. Ние не знаем в момента къде стои радиото, на каква аудитория говори.”

Маргарита Пешева: “Аз Ви моля, г-н Малинов, и националното радио и националната телевизия са абонати на пийпълметричната система дори и на двете пийпълметрий и на TNS/TV Plan и на GfK Audience Research Bulgaria (GARB) и непрекъснато се правят всякакви видове изследвания, всякакви рейтинги се представят и в общи линии нека да бъдем реалисти когато говорите за одит. Одитът се прави и се плаща солидарно от рекламната индустрия, от големите телевизии и от държавата, такива са добрите европейски практики. В България такъв одит не е правен досега, нито преди 20 години, преди промяната, нито пък след промяната. Когато вие говорите за рейтингов одит, аз ви питам конкретно как си представяте провеждането на един одит на медийната среда, един медиен одит на радиоаудиторията, кой ще плати този одит, който струва много милиони лева и вие прекрасно знаете това. Задавам ви последен въпрос - в условията на икономическа криза лесно е да се хвърли прекрасна идея. Аз ви питам как ще е направите.”

Ивайло Малинов: “Явно имаме някакво малко неразбирателство. В условията на криза това не означава, че радиото ще остане встрани от кризата. Вашият въпрос беше по-скоро как ще се гарантира неговата програмност. Понеже казахме, че одитите струват изключително много пари, те вече са правени и е ясно колко пари струват. Явно, че последният одит от март тази година не е бил чак толкова скъп. Методиката, по която той е направен е принципно вярна донякъде. Въпросът е, че резултатите му не

са тези, които са адекватните резултати. Конкретно за програмите. Програма „Хоризонт” е една добре структурирана програма, една стара машина, която дори върви и по инерция. Там има да се пипат някои неща, свързани с говорните прозорци, свързани с формата информационно –музикален. За програма „Христо Ботев” мисля, че бях прекалено ясен. Като програма на включването, на обществен дебат. Ако очаквате от мен днес да ви кажа какви конкретни предавания ще направя, това няма да мога да ви кажа, защото без данни аз не работя. Осемнадесет години чета изследвания и мога да разбера накъде се движи аудиторията и какви са нейните изисквания.”

Георги Лозанов: “Аз искам да попитам нещо. В иначе риторически много добре изложената необходимост, свързана с новите технологии, за фрагментиране на аудиторията и маркетинговия резултат от това, виждам едно противоречие. Общо взето изреждахте програмите такива, каквито са, не говорите за някакъв нов тип специализирани програми, които да обслужват и да създават това фрагментиране. Искам малко повече да чуя около това фрагментиране на аудиторията. За да можеш да пласираш рекламни продукти, които да могат да стигат до точно определен таргет, предполага голяма специализираност на програмите, а пък обществената медия (в настоящия ѝ вид) в някакъв смисъл (това вероятно поне отчасти ще се запази) работи с политематични програми и това няма да е на ниво програма, а ще е на ниво предаване. Как въобще си го представяте?”

Ивайло Малинов: “След като се профилират самите програми. Когато програмите придобият своя ясен и разпознаваем профил естествено, че предаванията ще поемат втория ешалон, това е така.”

Георги Лозанов: “Този профил няма да доведе до голямо фрагментиране на аудиторията, защото те са политематични програми. Как си представяте?”

Ивайло Малинов: “Не бих казал. Може би нещо не се разбираме. Ето го профилирането. Когато всичко е профилирано, от една страна възрастово и от друга страна, според типа активност на населението и според неговите интереси, аз точно затова съм включил този извод в своята презентация и затова съм го изнесъл отделно.”

Георги Лозанов: “И ето, сега програма „Христо Ботев”, как е профилирана спрямо програма “Хоризонт”?

Ивайло Малинов: “Дори изследванията на Маркет Линкс, ако ги прочетете внимателно, ще разберете, че това е правилният извод.”

Георги Лозанов: “Програма “Христо Ботев” ще бъде за възрастните. Така ли?”

Ивайло Малинов: “Тя ще бъде програма за хора, които са се развили, които имат едно друго отношение и към проблемите, и във възрастова група той ще надвишава по-младежките програми и тази активна аудитория, която е на програма “Хоризонт”. Така трябва да се направи.”

Георги Лозанов: “Докато регионалните програми ще си останат профилирани само във връзка с техните регионални приоритети.”

Ивайло Малинов: “Не, за регионалните, аз го казах, че те имат двойствена мисия. От

една страна - силата в тяхната регионалност, т.е. изговарянето на проблемите в района и от друга страна - участието в националния ефир с регионалните проблеми като изнесени студия.”

Маргарита Пешева: “Г-н Малинов, означава ли това, че “Хоризонт” ще престане да бъде национална програма? Една от обществените функции на националното обществено радио е да покрива цялата национална аудитория и различните сегменти, включително малките групи в населени места, които имат сложен релеф и смесено население, хората със специфични възможности. Това, което вие таргетирате, означава на практика, че програма “Хоризонт” ще се таргетира между 25-50 години и престава да бъде национална програма и да изпълнява функциите на обществен оператор, защото това е националната програма “Хоризонт”, която в момента е лидер в ефира и има най-висок пазарен дял. Вие предлагате връщане назад през призмата на една решетка от специализирани програми, която просто проблематизира обществената функция на обществения оператор, а не обратното. Поправете ме ако греша.”

Ивайло Малинов: “Аз все пак вярвам, а и предполагам, че сте ми прочели биографията. Аз съм 20 години в медийния бизнес и работя за големи частни корпорации, и би трябвало да знам нещо за сегментираните аудитории. Когато искате да направите едно профилиране, не може програма “Хоризонт” да стане 15 плюс. Няма такова решение и няма такова нещо, което да харесва на всички 15 плюс. Обществената функция няма да бъде нарушена именно защото 25-50 години - това са хората, които работят и които всеки ден вземат решенията. Казваме къде отиват онези над 60 години. Те по никакъв начин не са възпрепятствани да слушат програма “Хоризонт”, но основните въпроси, които тази програма обсъжда, които слага, това са въпросите от най-активната част от населението в икономически, политически и обществен план, работи когато говорим за специализирани предавания, аз казах и за програма “Христо Ботев” и за семейството и за религията, за обществения дебат за включването на специалните групи. Това изпълнява, или не изпълнява обществената мисия на радиото. По-скоро говорим за едно профилиране, което в съвкупност да изпълни тази обществена мисия и мисля, че това на четири места в презентацията е напълно ясно така, че не мога да ви разбера какво искате от мен.”

Мария Стефанова: “Г-н Малинов, благодаря за така ясно изложените виждания и презентацията, която направихте. До сега си говорихме за профилираната и сегментираната аудитория. Спецификите на общественото радио в цяла Европа, че дори и през океана, са малко по-различни. Аз не се съмнявам, че вие добре ги знаете, но работата на съветниците е точно това, да обръщат внимание върху тези специфики. Въпросът ми към Вас е: Как виждате развитието на регионалните радиостанции? Трябва ли те да се увеличават за сметка на работата на интернет страницата на националното радио?”

Ивайло Малинов: “Аз съм сигурен, че те трябва да се увеличават, ако финансовия ресурс го позволява. Абсолютно съм убеден, защото дори когато говорим за сегментирани аудитории, за специфични интереси, ето както например имаме региони, които са да кажем населени с католици, както има региони, населени с разни други етноси. Разбира се, отиването до тях както от една страна изговарянето на техните проблеми, така и включването им в националния ефир, естествено ще подобри обществената функция на радиото. Въпросът е доколко чисто финансово това е възможно да стане и дали не трябва да се обединяват два-три региона около една

регионална радиостанция, за да бъде това оптимизирано. Все пак България не е толкова голяма страна, един радиус около сто километра може да бъде покрит с един център за два или три региона. Интернет е друга платформа. В интернет ще намерят среща много неща. Той допълва картинката до момента, до който не се качат нещата на мултиплексите. Тук ние говорим за чуването на гласа, а не за платформата. Ако регионалните радиостанции започнат да действат като едни силни обществено полезни институции по места, естествено това ще е добре за хората, защото те ще усетят контакта си вече с общонационалния ефир и с държавата.”

Георги Лозанов: “Благодаря на г-н Малинов за изчерпателното и във всички случаи любопитно представяне.”

Събеседване с Александър Велев.

Георги Лозанов: “Здравейте, колеги. Отново същата компания разнообразна леко, главно с г-н Александър Велев. Продължаваме събеседванията с кандидатите за генерален директор на БНР”

Александър Велев: “Не познавам целия състав на СЕМ и може би трябва да се представя накратко, макар че сте видели биографията ми. От двадесет години съм свързан с националното радио и с медиите в България. Работя от 1990 година в радиото. Минал съм от най-ниското до най-високото стъпало. Започнах като редактор, водещ на новини, водещ на предавания, след това бях директор на програма “Хоризонт”, главен редактор, кореспондент в Скопие, кореспондент в Белград и в момента в Берлин. Радиото е професионалното ми призвание, това се оказа в крайна сметка (макар и пробвайки и в частния сектор, и извън радиото да правя нещо) се оказа, че все пак радиото си остава завинаги любов за всеки един или за повечето, които са работили вътре в него. Накратко онова, което характеризира или онова, което са основните моменти, които трябва да влязат в управлението през следващите три години аз бих ги формулирал като: на първо място, европейски стандарти и европейзация на радиото.

По-нататък Александър Велев представи основните пунктове в своята концепция, озаглавена: “Виждания за развитието на Българското национално радио”, която е неразделна част от този протокол/.

Георги Лозанов: “Благодаря на Александър Велев за пространното и задълбочено изложение. Имате думата за въпроси.”

Анна Хаджиева: “Благодаря Ви, г-н Велев. Вие сте бил човек, който е правил реформи в радиото. Как ви се струва сега ситуацията в радиото, и в този смисъл в програмния съвет биха ли намерили място кандидати от този конкурс за генерални директори, хипотетично.”

Александър Велев: “Да, правил съм реформи и за съжаление няхах възможност да продължа някои от реформите. Тогава, преди малко повече от десет години, ние заложихме на цифровизацията и тя беше първата стъпка към това да се осъвремени радиото, да се извърши и реформата в програмите, и в кадрите в радиото. Към момента аз имам недостатъка (или минуса) да бъде малко далеч, а може би и плюса, защото не

съм забъркан вътре в някакви взаимоотношения, които изглежда внасят известно напрежение, дори и между кандидатите, доколкото успях да схвана от дискусията, която проведе СЕМ. Но всички тези колеги, които се явяват, по-голямата част от тях (с всички съм работил) и повечето от тях ценя много и биха могли да намерят място не само в програмния съвет, а и в органите на управление на националното радио. Радиото е длъжно да използва ресурса на хората, минали през управлението. Да не ги хвърля просто ей така на улицата след като са били в управлението, защото това е един опит, който се трупа с години. Никой не е дошъл готов управленец и никой не познава издълбоко работата на радиото, така, както един бивш генерален директор, защото той е вникнал във всичко това, един бивш член на УС. Именно това са все хора, през които е пречупена тази информация и тази информация е съдвкана, и това са хора, които са подготвени.”

Маргарита Пешева: “Г-н Велев, благодаря ви за системното изложение. Аз харесах вашата концепция. Тя е много стегната, обърната е към прагматиката. Проявявате решителност по отношение на антикризисната програма, нещо което е похвално по моя преценка, тъй като в крайна сметка управлението на радиото в следващите три години ще бъде в тежка ситуация. Вие казвате, че радиото има нужда от младежка програма и същевременно казвате, че и в някои от предаванията трябва да се съсредоточи икономическата тематика. Тезата ви е, че радиото се нуждае от нови програми: по-разнообразни, по-гъвкави, по-адаптивни, а как си представяте една бъдеща младежка програма и имате ли намерение да стартирате икономическа радиопрограма, която се занимава с икономическа проблематика.”

Александър Велев: “В изложението си пропуснах един малък детайл. Може би го хванахте, в слайдовете го имаше. Аз бих стартирал час по-скоро една младежка програма с усилията и помощта на младите от факултета по журналистика; от факултета от Икономическия институт, където също учат журналистика; от Свободния университет; с млади хора - програма за тях и то в интернет. Това може да стане веднага и няма да е нелегално, защото интернет не подлежи на санкциониране, а БНР ще си плаща правата за музика. Това ще даде възможност програмата да се задвижи, да видим кога ще тръгне и в движение да получим обратната връзка с публиката, и да успеем да напипаме пулса на младите хора. В Германия всяко едно обществено радио има младежка програма. Ние сме длъжници на младежите, защото ги оставяме на чалга културата и на масовата култура, а никъде не се дискутира - няма младежки вестник, няма младежка телевизионна програма, няма младежко радио, освен форумите в интернет, които не са под контрол и така да се каже не се насочват, но те не третираат проблемите, те са търговски. Ние трябва да третираме проблемите на младите хора и да им помагаме. Така, че аз бих стартирал веднага младежко радио, казах ви с какъв потенциал. Разбира се, ще използвам и потенциала на хората вътре в радиото. Има млади хора във всички програми, които биха могли да започнат, или да се пренасочат и да правят нещо ново, предизвикателство е да правиш нещо ново. По отношение на икономическа програма - в България е много трудно създаването на икономическа програма, има много малко хора, които действително разбират от икономика и които могат да вникнат в икономиката. Икономическата тематика може да намери и трябва да намери място във всичките програми по различен начин. В младежкото радио това би било програмата как да си финансираш обучението (как да стигнеш до средствата да финансираш своето обучение в България, или в чужбина, как да получиш кредит, как да си сътвориш бита). В програма “Хоризонт” е текущата икономическа проблематика, там се третираат текущите проблеми. Но и програма “Христо Ботев” може да дискутира

и дискутира, и до ден днешен икономическата тематика, но в дълбочина - защо бюджетният дефицит не бива да прекрачва определени граници, защо задълженията на държавата не бива да прекрачват определени граници, проблемите на ЕС и всичко това може да намери място в предаването “Добър ден”, или в други по-широки и по-задълбочени специализирани предавания в програма “Христо Ботев”. За съжаление, аз бих искал да открия икономическа програма, но нека да бъда реалист, мисля че няма да мога за три години. Ако имам след това още три години ще успея.”

Георги Лозанов: “Това е едно амбициозно кандидатстване за два мандата едновременно.”

Мария Стефанова: “Г-н Велев, благодаря за Вашите виждания. Немското ви възпитание си каза думата и аз съм признателна затова, че кратко и ясно и същевременно достатъчно пояснително говорихте пред нас и направихте тази презентация. Ще продължа в някаква степен въпроса на доц. Пешева за новите програми (на база на проучване казахте в презентацията си) и във връзка с това Ваше намерение и желание какво бихте направили с регионалните програми. Ще ги разширявате ли, ще се опитате ли да направите още такива регионални радиостанции и, ако може да противопоставите това Ваше твърдение за регионалните радиостанции на бързо развиващото се интернет пространство, там където може и младежка програма и каквото поискате да направите. Да ви кажа, че аз съм много активен потребител на интернет и особено на социалните мрежи, и във Фейсбук съм като почетен член на една група на “Нощен хоризонт”. Например, винаги съм информирана какво предаване има и кой събеседник е там, така че, дори и без външна и административна намеса, колегите са се организирали много добре и трябва да ви кажа, че тези социални мрежи определено вършат работа.”

Александър Велев: “По отношение на регионалните радиостанции, това е третата мрежа на БНР и безспорно тя се разшири през последния мандат, като аз съм с впечатлението, че има нужда от разширяването съобразно възможностите на БНР. В условията на криза, все пак, създаването на радио тук в БНР в София е много по-лесно, защото потенциалът е много по-голям. Тук имаме около 1000 души, които работят, половината от които са журналисти и винаги можем да ги пренасочим, и винаги можем с резервите и с възможностите на БНР в София да създадем нови програми. Докато откриването на една нова регионална радиостанция изисква намирането и наемането на помещение, осигуряването на предавателна мрежа, намирането и наемането на хора, на управленски екип. Това е един много трудоемък процес. Едно регионално радио - издръжката му струва около един милион лева годишно. Това не е и никак малко, но ако ние спестим другаде, можем да пренасочим средствата там. Така, че това е в зависимост от средствата, които има БНР, в зависимост от потребностите. Гледайки картата на България, аз съм го написал и в концепцията си, липсва едно радио в централната част на северна България (градовете Велико Търново, Плевен) - този регион е изцяло без регионална радиостанция.”

Георги Лозанов: “Доколкото разбирам въпроса на г-жа Стефанова беше повече като тенденция как възприемате регионалната комуникация и във връзка с новите технологии по-скоро, нещо, няма ли постепенно да затихва.”

Александър Велев: “Регионалните програми си остават, регионалните радиостанции си остават и продължават да намират място в системата на БНР. На много места

самите проучвания го доказват, че регионалните радиостанции имат превес над “Хоризонт” какъвто е случаят в град Варна и в други региони. Просто хората предпочитат да чуят регионалната си тематика и се интересуват от собствените си проблеми така, че регионалното радио има бъдеще категорично в БНР. Пак ще се върна на европейската практика. Нека да погледнем Германия, която е една федерална държава, където почти всяка провинция си има радио и то е обществено радио, чиито програми са насочени към проблемите на този регион. В Австрия също има шест регионални програми, които обхващат цялата територия на Австрия и те покриват проблемите на съответната провинция. Това нещо е същото и тук. Различни са проблемите на хората от Кърджали от тези на хората във Видин, или по Черноморието. Дали ще бъде в Бургас следващото, дали ще бъде в Кърджали или във Велико Търново, това е първо въпрос на схемата на предавателите, второ на преценка и на възможности”.

Милен Вълков: “Запознах се с твоята концепция и след като изслушах представянето ти, ми направиха впечатление няколко неща: прецизност, конкретност и ясните цели, но за мен беше особено важно и конкретните стъпки, по които би тръгнал към тези цели. Моят въпрос е свързан с твоята концепция, в която пише по повод на “Неделя 150”. Предаването “Неделя 150” безспорно е една от емблемите на БНР, там казваш „нови по-модерни форми”, просто няколко думи какво разбираш под нови по-модерни форми на разнообразяване на предаването.”

Александър Велев: “От една страна “Неделя 150” е емблема и тя не бива да се пипа и човек не бива да пипа неща, които са утвърдени и които са безспорни, но времето минава и всичко се развива, а “Неделя 150” малко застина. Остана “Неделя 150” почти от 90-те години с много малко промени. Там трябва да се търси. Първо, аз лично бих направил екип, който да се занимава специално с “Неделя 150”, да подбира темите - сега няма такъв екип. Лили Маринкова и Величко Конакчиев водят и други предавания и от време на време привличат редактори, но когато цялата седмица се занимаваш, подбираш темите, намиращ начините, събеседниците и другото изнесеш предаването извън студиото на БНР, защо да не се прави съвместно със студиото във Варна, където се третират проблеми на Черноморието, или презастрояването по нашето крайбрежие - това е изключителен проблем, който примерно давам как може да бъде съвместно направен, и другото е вкарването на млади хора. Ние изоставяме в това да намираме младите хора, може да води един път на два месеца един такъв млад водещ, но той да започне да навлиза, за да може утре, когато Величко Конакчиев не може да води, да има кой да го замести. Трябва да има приемственост; в радиото е скъсана приемствеността; моето поколение почти го няма в радиото, поколението на 40 годишните на практика почти отсъства от БНР, токова е стечението на обстоятелствата; да не се окажем изведнъж в един вакуум и да няма кой да бъде подготвен, за да води това предаване.”

Георги Лозанов: “Аз също искам да задам един въпрос. В концепцията пише нещо, което е важно, разбира се, за издигане на ролята на редколегиите при решаването на разни въпроси и да те помоля малко повече да конкретизираш - каква е сега ролята им и как трябва да бъде, според теб, и второ, тази теза за вътрешния професионален диалог да я освободиш от абстракция - в смисъл и как ще се води, как може да се случи като процес.”

Александър Велев: “За съжаление, тъй като все пак съм на доста километри от

България не познавам диалога в момента в рамките на редколегията и как тя съществува и въобще дали съществува. За мен, обаче, редколегията е мястото, където се решават професионалните спорове, възниква спор по отношение на определена тема - да речем темата за разпространението на дрога, примерно казано, обаче под каква форма и как да се поднесе. Прави се предаване, възниква спор между ръководството на програмата и хората, които са го реализирали дали всъщност са подхождали правилно към тематиката и ако има такъв спор, той се отнася към редколегията. Разисква се там под формата на орган, който по-скоро решава професионалните спорове, той може да бъде и консултативен орган, от друга страна, по определени проблеми, но той не може да бъде орган на управление, все пак смисълът на редколегията е съвсем друг и той е заложен обикновено в редакционния статут и там е описано. Аз съм виждал редакционни статуты в Германия и там е описано кога и точно при какви случаи нещата се отнасят към редколегията. Там любопитното е, че и частни вестници имат редакционен статут, който също определя правилата как се вземат решенията, защото повярвайте ми, че винаги е по-лесно да се управлява, когато има правила. В Германия много е по-лесно да пресечеш улицата, отколкото в България, защото всички спазват правилата. Когато ги има правилата и когато има кой да ги спазва, ти си спокоен и работиш много по-лесно; нека това да го направим; това е моето желание да се случи в БНР.”

Анна Хаджиева: “Г-н Велев, може ли да кажете малко повече за системата за вътрешно обучение, която само маркирахте в изложението си.”

Александър Велев: “Човешките ресурси е една богата територия. Има програма на ЕС от която се предоставят пари за обучение, за допълнителна квалификация. Ако се вгледаме и ако направим един сондаж какво е езиковото ниво в радиото, от една страна, езиковата култура на български език, начина на изговаряне на правописа и т.н.; от втора страна, ако погледнем езиковите познания на хората вътре и тези, които пътуват зад граница и отразяват събития, а не знаят почти никакъв език, или пък познават съвсем малко, всичко това е нещо, което може да бъде развито, и това нещо може да се случи в БНР. БНР има две сгради и в едната сграда има толкова много помещения и зали, където може да се организират и да се провеждат непрекъснато курсове по езикова и техническа квалификация, и преквалификация, и доусъвършенстване. В студиата може да се обучават хората, да се чуят, да се видят как говорят. Това може да се прави в БНР и пак казвам, ние сме длъжници на хората, които изкарват години наред в радиото, и които са вградили живота си в него, защото има такива хора, на които целият им живот минава в радиото и те в един момент се оказват изтласквани отвън програмите, извън оперативното управление, извън дейността в програмите. Ние имаме възможността да използваме опита им, доколкото го имат, да бъдат там, за да обучават по-младите. На повечето места, в Дойче Веле, в Би Би Си има такива центрове.”

Георги Лозанов: “Да благодарим на г-н Велев. Да му благодарим и затова, че дава ниво на нашия конкурс. Довиждане до утре в третия ден на изслушването.”

Край на събеседванията

ЧЛЕНОВЕ НА СЕМ:

Анна Хаджиева	.....	Анюта Асенова	.....
Бойчо Кулински	отсъства	Мария Стефанова	.....
Маргарита Пешева	.....	Милен Вълков	.....
Георги Стоименов	.....	София Владиминова	.....
Георги Лозанов Председател	.....	Главен секретар: Пламен Суруджийски	отсъства
Изготвил протокола Вера Данаилова експерт- протоколист	.....		